

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

*En genomgång av Imam ‘Abd al-Raḥmān ibn Nāṣir al-Sa’dīs tafsir om varför **Allahs sanningsenlighet** och Profetens ﷺ sanningsenlighet är grundpelare i den islamiska trosläran.*

Författare: Imam ‘Abd al-Raḥmān ibn Nāṣir al-Sa’dī **Ämne:** Vikten av att Allahs tjänare vittnar om Allahs sanningsenlighet och därefter om Hans Sändebuds ﷺ sanningsenlighet

Introduktion: Varför är Allahs sanningsenlighet grunden för all tro?

Inom islamisk troslära (‘aqīdah) är **vittnesbördet om Allahs sanningsenlighet** en av de mest grundläggande plikterna för varje troende. Koranen innehåller flera tydliga verser som understryker att Allahs ord är den högsta formen av sanning, och att ingenting kan vara mer pålitligt än det som Han och Hans Sändebud ﷺ har berättat. I denna artikel presenteras dessa Koranverser tillsammans med Imam al-Sa’dīs (d. 1391

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

e.H.) kommentar från hans verk *Fatḥ al-Rabbānī*.

Koranverser om Allahs sanningsenlighet

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ

”Säg (O Muhammad ﷺ): ’Allah har talat sanning!’” (Āli ‘Imrān, 3:95)

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

”Vems ord kan vara mer sanna än Allahs? (Naturligtvis ingens).” (Al-Nisā’, 4:122)

وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

”Och vem är mer sann i sina utsagor än Allah?” (Al-Nisā’, 4:87)

وَلَا يَنْبُتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

”Och ingen kan underrätta dig (O Muhammad ﷺ) som Han som är den Allvetande (om varje sak).” (Al-Fāṭir, 35:14)

قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ

”Säg: ’Vet ni bättre, eller vet Allah (bättre)?’” (Al-Baqarah, 2:140)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۗ قُلِ اللَّهُ

”Säg (O Muhammad ﷺ): ’Vilken sak är störst som vittnesbörd?’ Säg: ’Allah!’” (Al-An‘ām, 6:19)

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۚ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۚ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

”Men Allah vittnar om det som Han har sänt ner till dig (O Muhammad ﷺ) (Koranen), Han har sänt ner den med Sin kunskap, och änglarna vittnar. Och Allah är fullt tillräcklig som Vittne.” (Al-Nisā’, 4:166)

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

”Allah vittnar om att det inte finns någon gud utom Han, och (det gör även) änglarna och de som besitter kunskap; (Han är ständigt) den som upprätthåller Sin skapelse med rättvisa. Det finns ingen gud utom Han, den Allsmäktige, den Allvise.” (Āli-‘Imrān, 3:18)

Al-Sa‘dīs kommentar: Trosövertygelsens fasta grund

Imam ‘Abd al-Raḥmān ibn Nāṣir al-Sa‘dī (d. 1391 e.H.) kommenterar de ovannämnda verserna:

Verserna som relaterar till denna stora betydelse är många. De bevisar alla, på det mest uppenbara och tydligaste sätt, att en av de mest obligatoriska sakerna för Allahs tjänare är att vittna om Allahs sanningsenlighet. Denna sanningsenlighet gäller det Han har berättat för oss om Sina fullkomliga egenskaper, och det Han har friskrivit och förhöjt Sig själv ifrån vad gäller egenskaper av brist.

Ty Han är mer kunnig om sådana frågor än Sin skapelse, och Han har vittnat om detta med den största av alla vittnesmål. Det som har berättats om Honom själv och om allt annat [som har berättats i Koranen] befinner sig på de allra högsta nivåerna av sant tal. Detta innebär att hjärtana hos Hans tjänare inte ska hysa det minsta tvivel om något som Allah har berättat för dem. Snarare ska det Han har berättat inta platsen av en fast rotad, väletablerad, orörlig trosövertygelse, helt obestridd av någon invändning, fri från tvivel på alla tänkbara sätt.

Vidare måste de hålla fast vid och ha en fullständig och säker kunskap om

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

att ingenting kan eller någonsin kommer att uppstå som motsäger det som har berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ. Snarare ska man veta att allt som motsätter sig eller försöker förneka det, oavsett vilket kunskapsområde denna fråga tillhör, är falskt, både i och för sig självt och vad gäller varje dom som fälls med beaktande av det.

Detta beror på att det är en fullständig omöjlighet att det skulle kunna existera en sund och korrekt kunskapsgrän som motsäger det som har berättats av Allah. Således är dessa verser bland de största bevisen på att de som bygger hela sin trosövertygelse helt och hållet på det som har berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ verkligen har byggt sin trosövertygelse på en fast och stark grund. Eftersom de har byggt den på det som anses vara grunden av alla grunder.

Koranen, Sunnah och förnuftet – ett samstämmigt vittnesbörd

Även om det hypotetiskt skulle existera något som motsäger detta, vad det nu skulle vara, hur skulle den motsägelsen kunna ha någon vikt när [Koranen och Sunnah] stöds av intellektuella bevis, bevis från människans medfödda natur [fiṭrah], den samlade kunskapen från avlägsna länder och psykologiska bevis – allt detta stöder och bekräftar det som har berättats av Allah och Hans sändebud, och vittnar om dess sanningshalt och den enorma nyttan som härrör från det. Av denna anledning prisar Allah specifika individer bland Sin skapelse, och de bland dem som har givits förståelse, för att de grundar sin īmān på denna grund, i deras uttalande:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا

”Vår Herre! Sannerligen har vi hört en kallare (Muhammad ﷺ) som kallar till tro: 'Tro på er Herre,' och vi har trott.” (Āli-‘Imrān, 3:193)

وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

”De säger: 'Vi hör, och vi lyder.'” (Al-Baqarah, 2:285)

Skyldigheten att vittna om sanningshalten i allt som berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ

”De som lyssnar till Ordet [det goda rådet: Lā ilāha illā Allāh (det finns ingen gud utom Allah) och islams monoteism, etc.] och följer det bästa av det (det vill säga dyrkar Allah Ensam, ångrar sig till Honom och undviker ṭāghūt, etc.) – det är de som Allah har vägledt, och det är de som besitter förstånd (såsom Zayd bin ‘Amr ibn Nufayl, Salmān al-Fārisī och Abū Dharr al-Ghifārī).” (Al-Zumar, 39:18)

Varför nya trosläror utan grund i Koranen och Sunnah är falska

Av dessa verser förstås att alla nyskapelser som har gjorts av människorna med falskt tal – nya trosövertygelser för vilka ingen auktoritet har uppenbarats från Allah, och som inte har byggts på någon grund från Koranen och Sunnah, utan snarare på sinnen vars fel, brister och vilseledning är väl kända – är, kan vi dra slutsatsen, bland de mest falska av alla falskheter, det mest dåraktiga av allt dåraktigt tal.

Ty de har vänt sig bort från det som har berättats av Allah och Hans Sändebud ﷺ till det som deras ondskefulla själva har försköna för dem. De har besvarat sina sinnens kallelse, vilka inte har renats genom verklig īmān, och som inte har funnit näring genom sann īmān eller fast, säker kunskap.

Sammanfattning

Denna princip räcker för att vederlägga alla åsikter som framförs av de människor som vänder sig bort från sanningen, utan att man behöver gå in i detalj på deras falskheter. Detta beror på att så länge något står i strid med de definitiva, slutgiltiga lagstiftningarna [från Koranen och Sunnah], och de bevis som har hörts [från Profeten ﷺ], vet vi att det måste vara falskt. Ty allt som förnekar sanningen är falskt. Precis som det som står i strid med sanningen måste vara en lögn.

Källa: Faḥḥ al-Rabbānī: 23–24

Översatt av: Bilal B.